

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 21Csp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521201204
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavel Ištók
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2022:2521201204.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Pavlom Ištókom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právny zástupca: JUDr. Ján Šoltés, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, a pôvodného žalobcu : Všeobecná úverová banka, a.s., IČO : 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, obaja zastúpení : JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému : N. X., nar. XX.X.XXXX, bytom D. X. XXXX/XX, C., o žalobe žalobcu o zaplatenie 146,56 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej voči pôvodnému žalobcovi o zaplatenie 792 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu zamietá

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

III. Súd konanie o vzájomnej žalobe žalovanej voči pôvodnému žalobcovi o zaplatenie 792 Eur zastavuje.

IV. Pôvodný žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.06.2021 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 146,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 146,56 Eur od 28.11.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu žalobcovi 146,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 146,56 Eur od 28.11.2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 24.02.2015 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol pôvodný žalobca žalovanej pôžičku vo výške 1500 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 51,05 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2450,40 Eur. Do dnešného dňa uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2292 Eur. Vzhľadom na to, že porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 26.09.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie a dňa 19.11.2018 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.11.2018. K zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne

pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne pôvodnému žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 146,56 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľadě splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 14,23 Eur, si v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 2438,56 Eur.

3. Žalovanej bol platobný rozkaz doručený a podala proti nemu v zákonom stanovenej lehote odpor (doručený súdu 03.09.2021), v ktorom namietala, že nie je žalobcovi dlžná sumu vo výške 146,56 eur s príslušenstvom. Požiadala súd o podrobenie zmluvy súdnej kontrole, keďže je spotrebiteľka. Uviedla, že Spotrebiteľská zmluva z 24.02.2015 neobsahuje určito všetky zákonom vyžadované náležitosti - celkovú čiastku na zaplatenie a ročná úroková sadzba nemôže byť totožná s RPMN. Neurčitosť zákonom vyžadovanej náležitosti v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Celková čiastka na zaplatenie podľa zmluvy je 2458,56 Eur. Mesačná splátka je vo výške 52,71 Eur pri počte splátok 48 to je súčin 2530,08 eur, čo je aj skutočná a pravdivá celková čiastka na zaplatenie. Predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový. Keďže jeho výška podľa zmluvy je 1500 Eur a žalovaná zaplatila žalobcovi sumu vo výške 2292 Eur, žalobca je dlžný žalovanej 792 Eur. Vzniesla námietku premlčania keď podľa upomienky z 26.09.2018 mala žalovaná zaplatiť sumu 153,15 eur a to za mesiac júl 2018. Mesačná splátka je 52,71 eur a v sume 153,15 Eur sú tak zahrnuté tri meškajúce mesačné splátky a to pravdepodobne za júl, jún, máj 2018. Žalovaná zároveň uviedla, že si vzájomnou žalobou od pôvodného žalobcu uplatňuje nárok na sumu vo výške 792 Eur, požiadala súd aby žalobu pôvodného žalobcu zamietol a aby žalobcu zavial zaplatiť žalovanej sumu 792 Eur.

4. K podanému odporu a vzájomnej žalobe žalovanej sa pôvodný žalobca vyjadril tak, že zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, čo žalovaná nerozporeovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške teda aj s príslušnou časťou úroku. Pričom v zákonom stanovenej lehote podala proti platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnila nedostatkom aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, keďže žalobca nie je veriteľom uplatnenej pohľadávky. A to z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky resp. že nedošlo k postúpeniu žiadnej pohľadávky voči žalovanej 2/.

5. V priebehu konania dňa 4.1.2022 pôvodný žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, doručil súdu podanie označené ako Návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Podanie odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 15.12.2021 a Dodatku č. 4 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 11.1.2021 (ďalej len ako zmluva) uzatvorenej medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a žalobcom (spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO : 35 831 154) ako postupníkom bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená postupníkovi.

6. Žalovaná v priebehu konania namietala aj skutočnosť, že pôvodný žalobca sa dopustil hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, neskúmal bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou v dôsledku čoho je úver bezúročný a bezpoplatkový. Namietala neprímeranosť úroku ako aj nepredloženie doručenky s jej podpisom o doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, z čoho vyplýva nedostatok aktívnej legitimácie pôvodného žalobcu z dôvodu, že pohľadávka nebola platne postúpená podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

7. Súd obsadený vyšším súdnym úradníkom uznesením zo dňa 11.01.2022 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO : 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, ako žalobca.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že k momentu uvedeného rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka už bola súdu riadne doručená vzájomná žaloba žalovanej, v ktorej si uplatnila svoje právo voči pôvodnému žalobcovi, dospel súd k záveru, že uvedené uznesenie vyššieho súdneho úradníka vyvolalo následky len vo vzťahu žalobca - žalovaná - nárok o zaplatenie 146,56 Eur s príslušenstvom, na postavenie pôvodného žalobcu ako strany sporu, voči ktorému vzájomná žaloba žalovanej smerovala, nemohlo doľahnúť, a preto ďalej v konaní o žalobe pokračoval súd ako so stranou sporu so žalobcom a v konaní o vzájomnej žalobe žalovanej bol stranou sporu pôvodný žalobca.

9. Podaním zo dňa 11.08.2022, doručeným súdu 18.08.2022 zobrala žalovaná vzájomnú žalobu späť v celom rozsahu, požiadala o zastavenie konania, nakoľko je nedôvodné. Podľa ust. § 144 zákona C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Vzájomná žaloba bola vzatá späť pred otvorením pojednávania, pôvodný žalobca s takýmto späťvzatím nevyjadril nesúhlas, súd preto konanie o vzájomnej žalobe žalovanej voči pôvodnému žalobcovi o zaplatenie 792 Eur zastavil. (výrok III.)

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 20.10.2022, na ktoré sa nedostavili PZ žalobcu a pôvodného žalobcu, a žalovaná - doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané, lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 178 ods. 2 CSP bola zachovaná. Svoju neúčast' ospravedlnili, súhlasili s pojednávaním v neprítomnosti, o odročenie pojednávania žiadna zo strán nežiadala. Preto súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti PZ pôvodného žalobcu, žalobcu a žalovanej podľa § 180 C.s.p.

14. Súd vykonal dokazovanie listinami: Notárskou zápisnicou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 24.02.2015, Predžalobnou upomienkou z 26.09.2018 vrátane doručky, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 22.11.2018, Prehľadom splátok a úhrad, Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane dodatkov a s prihľadnutím aj na nesporné skutkové tvrdenia strán sporu zistil tento skutkový stav veci:

15. Pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 24.02.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 48-ich mesačných splátkach vo výške 51,22 eura. Žalovaná sa dostala so splácaním úveru do omeškania.

16. Listom zo dňa 26.09.2018 pôvodný žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na zosplatenie úveru v prípade nezaplatenia.

17. Listom zo dňa 22.11.2018 právny predchodca žalobcu k 19.11.2018 predmetný úver predčasne zosplatnil.

18. Dňa 15.12.2021 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu.

19. Právny predchodca pôvodného žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 24.12.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 48-ich mesačných splátkach s poistením vo výške 52,71 eura. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 30,30 %, RPMN vo výške 30,30 %, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 34,42 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené vo výške 985,56 eura a celková čiastka vo výške 2.458,56 eura. Dátum splatnosti prvej splátky bol dojednaný na 20.03.2015 a poslednej na 02/2019. Žalovaná na uvedenú zmluvu zaplatila, vychádzajúc z nepopretého, a preto nesporného, skutkového tvrdenia žalobcu, v spojení s Prehľadom splátok a úhrad celkom sumu 2.292 eura. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.09.2018 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú k úhrade nedoplatku, s upozornením na možnosť zosplatenia úveru, pričom žalovaná neprevzala v odbernej lehote zásielku doručovanú jej na adresu uvedenú v zmluve. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.11.2018 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu, pričom odoslanie ani doručenie uvedeného oznámenia žalovanej žalobca nepreukázal.

20. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

21. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

22. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

23. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

25. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

26. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

30. Podľa § 2 písm. d), f), g) h) a j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

31. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1)

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

34. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Medzi stranami nebolo sporným, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 29.07.2015 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver 3.600,- eur, na ktorý žalovaná zaplatila celkom 5.164,97 eura. Sporným zostalo, či má zmluva všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ďalej akým spôsobom bola overená bonita žalovanej, či bola ročná úroková sadzba v súlade s dobrými mravmi a či bolo žalovanej doručené Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

36. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

37. Predovšetkým súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

38. Hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovanej prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovanej nevyžiadal dostatočné doklady preukazujúce jej príjmy a výdavky, keď podľa predložených dôkazov vyžadoval od žalovanej iba občiansky preukaz a výplatný lístok za mesiac január 2015, z ktorého obsahu vyplýva, že žalovaná mala v danom mesiaci čistý príjem 1036 eur, čo je však v priamom rozpore so samotným údajom uvedeným v zmluve o priemernom mesačnom čistom príjme žalovanej 1100 eur. Veriteľovi na preukázanie priemerného mesačného príjmu vo výške 1100 eur takto stačila jedna výplatná páska s príjmom 1036 eur. Veriteľ ďalej riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovanej, keď iné mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie) sa uvádzajú v celkovej výške 0,- eur, čo je nereálne, pričom iné nevyhnutné výdavky (napr. strava) sa ani neuvádzajú.

39. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti).

40. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ,

t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

41. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

42. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoCsp/77/2020-130 zo dňa 28.07.2021. 33. Zároveň súd poukazuje na to, že keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

43. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tento údaj nie je v zmluve uvedený v správnej výške, keď tento je uvedený vo výške 2458.56 eura, avšak správne mal byť vo výške 2.530,08 eura (52,71 eura x 48). Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie (viď § 2 písm. h) a g) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pretože poistenie nebolo individuálne dojednané, pričom žalovaná (napriek textu v názve čl. IV. zmluvy) nemala možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia (viď formulácia textu žiadosti o poistenie v čl. IV. zmluvy, v zmysle ktorej si má dlžník zvoliť jeden z dvoch súborov poistenia, pričom podpisom zmluvy zároveň automaticky súhlasí s poistením schopnosti splácať úver). Ďalej súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) riadne uvedenú RPMN, keď tento údaj je uvedený vo výške 30,30 %, avšak táto hodnota nebola určená správne. Súd pre výpočet použil vzorec podľa prílohy č. 2 ZoSÚ, pričom správny údaj o výške RPMN je podľa tohto výpočtu 28,50 %. Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie, a to z vyššie uvedeného dôvodu. RPMN pritom nebola uvedená správne ani pre prípad splátky vo výške 51,22 eura (bez poplatku za poistenie), pretože v takom prípade mala byť RPMN podľa výpočtu podľa prílohy č. 2 ZoSÚ uvedená vo výške 26,76 %. Ďalej zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Doba trvania zmluvy by mala byť uvedená ako určitá alebo neurčitá, kým v zmluve sa uvádza „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“, čo nie je naplnením zákonného ustanovenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, t.j. či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/130/2017 zo dňa 08.01.2018). Termín konečnej splatnosti je určený iba mesiacom a rokom, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

44. Zároveň súd dospel k záveru, že v časti dojednávania úroku v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je táto absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku / poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanóznny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov/. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi / pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003/. Ročná úroková sadzba je podstatnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o úvere zo dňa 24.02.2015 je uvedená ročná úroková sadzba 30,30 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci február na úrovni 9,5 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 30,03 % ročne uvedená v zmluve podstatne /

viac ako trojnásobne/ prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci február 2022. Z uvedeného dôvodu je spotrebiteľský úver neplatný v časti dojednaní úroku, z čoho rezultuje záver o absencii úrokovej sadzby v predmetnej zmluve a teda absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Už samotná absencia tejto náležitosti spôsobuje že úver je bezpoplatkový a bezúročný.

45. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právny predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené niektoré údaje vyžadované zákonom a je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

46. Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nemá (ani pôvodný žalobca nemal) nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za poistenie, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej, pričom všetky platby žalovanej bolo potrebné započítať výlučne na istinu úveru. K poplatku za poistenie súd ešte uvádza, že v zmluve o úvere v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná, sa uvádza len, že žalovaná žiada o základný súbor poistenia. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poisťovacia zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poisťného plnenia, výška poisťného, splatnosť poisťného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poisťné, poisťná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty). Predovšetkým pre poisťovaciu zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poisťovaciu zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poisťovacej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poisťné, preto je potrebné zaplatenú čiastku započítať na istinu.

47. V tu prejednávanej príhode sa teda spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Keďže žalovaná z poskytnutého úveru vo výške 1500,- eur už vrátila celú istinu, bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú vo výroku I. rozsudku zamietnuť, t.j. v časti istiny aj úroku z omeškania, keďže žalovaná sa do omeškania nedostala.

48. Zároveň súd dodáva, že keďže žalovaná doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru poprela, pričom žalobca jeho doručenie (ani odoslanie) žalovanej nepreukázal, nebolo možné dospieť k záveru, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru, keďže nedoručením oznámenia žalovanej nenastali jeho účinky v danom čase. Predčasné zosplatenie úveru je však najmä vylúčené s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ, a preto k mimoriadnemu zosplateniu nemohlo dôjsť ani po doručení oznámenia spolu so žalobou žalovanej v tomto konaní.

49. K samotnej námietke premičania vznesenej žalovanou súd udáva, že táto bola nedôvodná nakoľko pôvodný žalobca úver zosplatnil pre omeškanie so splátkou splatnou 20.07.2018, ktorým dňom s poukazom na ust. § 103 v spojení s § 53 ods. 9 a 565 OZ, začala plynúť 3 ročná premičacia doba, ktorá by uplynula 20.07.2021, žaloba však bola podaná na súd ešte pred jej uplynutím t.j. 28.06.2021.

50. Súd v závere uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúci (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

51. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

53. O nároku žalovanej na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, pričom žalovaná bola v konaní o žalobe žalobcu vzhľadom na zamietnutie žaloby plne úspešná, preto jej súd priznal voči žalobcovi (výrok II. rozsudku) plný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

54. O nároku pôvodného žalobcu na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalovanej súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, pričom žalovaná procesne zavinila zastavenie konania o vzájomnej žalobe, nakoľko túto výslovne vzala späť a uviedla, že táto nebola dôvodná. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, v predmetnom prípade pôvodnému žalobcovi, , preto súd priznal pôvodnému žalobcovi (výrok IV. rozsudku) voči žalovanej plný nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalovanej v rozsahu 100%.

55. V prípade nároku na náhradu trov konania ohľadne žaloby a vzájomnej žaloby súd nezistil žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa či už na strane pôvodného žalobcu, žalobcu alebo žalovanej, ktoré by výnimočne odôvodňovali náhradu trov konania či už žalobcovi alebo žalovanému nepriznať.

56. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.